

Miljøministeren har allerede redegjort for den lykkelige udgang på sagen, så den skal jeg ikke gentage.

Jeg vil ikke undlade at rose Greenpeace, som har stået for et formidabelt oplysningsarbejde i Pakistan og på den måde fået de pakistanske myndigheder til at indse det betænkelige i at modtage anlægget. Til gengæld er jeg skuffet over SF's og Enhedslistens måde at håndtere sagen på. I stedet for at beskæftige sig med det principielle har man valgt blot at beskæftige sig med den konkrete sag.

Det Radikale Venstre er tilfreds med den principielle debat, som eksporten af kloranlægget har ført til. Vi er også tilfredse med, at miljøministeren nu iværksætter et udvalgsarbejde med henblik på at få lavet en oplysningsprocedure ved eksport af visse anlæg, således at modtagerlandene er klar over de miljømæssige konsekvenser, der er forbundet med anvendelse af anlægget. En sådan procedure vil nemlig sikre, at f.eks. græsrodsorganisationer i tredje verdenslande og ligeledes de lokale myndigheder får bedre mulighed for at skride ind. På den baggrund afviser Det Radikale Venstre de fremsatte forslag.

Formanden:

Så er det hr. Bent Hindrup Andersen som ordfører for forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 22.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Det er et positivt og godt udspil fra vores miljøminister, men vi kunne godt tænke os det strammet yderligere op i udvalgsarbejdet.

Til hr. Langkilde og også til fru Dorit Myltoft vil jeg sige, at vores forslag har to dele. Det ene er at forsøge at spille ind i den konkrete situation med Sojakagefabriken, som sælger deres kloranlæg til Pakistan, og det andet er at benytte anledningen til at få tilvejebragt tilstrækkelig hjemmel, så at den slags ting ikke kan gentage sig fremover.

Det er jo ikke unaturligt, at konkrete sager kan give anledning til en mere varig lovgivning. Siden forslaget blev fremsat, har udviklingen arbejdet for, at selve kloranlægget bliver i de tykke saltminer i stedet for at være i fuld vigør i Pakistan. Og det er rigtigt, at en stor del af æren herfor har Greenpeace på grund af deres effektive arbejde på tværs af grænserne.

Men tilbage står der det centrale element i vores forslag, nemlig at der skal skaffes tilstrække-

lig hjemmel til, at en gentagelse ikke kan ske. Det er afgørende for os at forhindre og forebygge miljøkatastrofer i andre lande, og efter vores opfattelse kan ingen dansk myndighed og intet dansk firma handle i uoverensstemmelse med FN-deklarationen fra Rio i 1992:

»Staterne bør arbejde effektivt sammen for at hæmme eller forhindre flytning eller overførsel til andre lande af enhver aktivitet eller enhver substans, som forårsager alvorlige miljømæssige forringelser eller er fundet skadelige for den menneskelige sundhed.«

Det er det, som vi vil forsøge at lægge til grund for udarbejdelsen af en strammere lovgivning på området. Et af elementerne i det er det, som miljøministeren nævnte, at der skal en gensidig informationsprocedure ind, så man er sikker på, at alvorligt miljøskadelige anlæg ikke umiddelbart kan eksporteres, uden at modtagerlandet og den modtagende part er klar over, hvad det går ud på.

Vi ved også godt, at det er et vanskeligt område at lovgive for, for – som det blev nævnt før – hvad skal man f.eks. gøre, når man herhjemme udfaser de enkeltskrogede tankskibe og sælger dem til lande, hvor det faktisk vil være et fremskridt i forhold til den skibstonnage, de har de steder?

Men hvis der er et positivt udgangspunkt – og det kan jeg se, at der er – et flertal i Folketinget for at skabe en hjemmel fremover, så mener vi også, at det med lidt fantasi og nytænkning vil være muligt at få strammet lovgivningen en smule, så disse ting ikke umiddelbart gentager sig fremover.

Formanden:

Hr. Steen Gade som ordfører for forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 23.

Steen Gade (SF):

Jeg vil gerne sige til fru Dorit Myltoft, at vi, hvad angår Sojakagefabrikken, jo nu står i en anden konkret situation i den forstand, at den ballade, der har været i Danmark, har været årsag til, at oplysningerne om, hvad det egentlig var for et anlæg, vi sendte af sted, også kom frem i offentligheden i Pakistan. Det skyldtes bl.a. fremsættelse af dette forslag, SF's indsats, dengang beslutningen blev truffet i regeringen, det skyldtes miljøorganisationernes flotte internationale arbejde og Greenpeace's indsats, men også WWF og Mellempfolkeligt Samvirke skal have ros for at være gået ind i det.